

Посади мою квітку в полі...

Анатолій Клименко

Посади мою квітку в полі,
На роздольних і вільних вітрах.
Запитай у моєї долі, —
Що цвіло у її садах?

І вітрів, що не знають спокою,
І хмарин легкокрилих плин,
Запитай, чи даремно жорстокою
Мою долю вважає він.

Та даремне вважає жорстокою
Ту любов, що не знала снів.
І мабуть вже була стоокою
Та любов, що народжує гнів.

Вона знала про все і бачила, —
І не буде тому каяття,
Чия совість повільно страчена
На одвічнім хресті життя..

20.05.2026